

FRA STATOIL TIL LANDBRUK

Maria Luces (40) forlot en toppjobb i Statoil for å bli prosjektleder i Landbruk 21 Trøndelag.

Maria som opprinnelig er fra Venezuela, vil arbeide for ei næring som er viktigere enn noen.

– Alle må ha mat.

Ingen klarer seg uten. Vi må satse på økt bærekraftig produksjon gjennom samarbeid i og utenfor næringa, kunnskap, forskning og utvikling, fastslår Maria.

Hun jobbet i teknologiselskapet Q-Free i perioden 2006–2012. Så ble det Statoil fram til august 2016, da Maria begynte i Norsk Bygdeforskning som prosjektleder for Landbruk 21 Trøndelag.

Styreleder Lars Morten Rosmo er svært fornøyd med valget av prosjektleder.

– På de fleste arenaer vi deltar, sitter det mye folk som kjenner hverandre kanskje litt for godt. Vi trenger å utfordres av noen som kommer utenfra med nye tanker.

– Hva har prosjektlederen tilført Landbruk 21?

– Maria kommer fra et helt annet fagmiljø og ser dette fra nye vinkler. Hun kan få til samarbeid mellom mange interessante aktører, mener Rosmo.

Bakgrunn

Maria Carolina Luces Barreat som er hennes fulle navn, er diplomproduksjonsingeniør fra Venezuela (1995–2001).

Videre sivilingeniør med master i industriell økonomi og teknologiledelse ved NTNU (2002–2005).

Maria jobbet med prosjektledelse i Q-Free ASA i perioden 2006–2012) og var senior planlegger i Statoil ASA i 2012–2016.

Jobben som prosjektleder i Landbruk 21 har slett ikke vært en nedtur.

Bevisst valg

Maria er tydelig og gir klart uttrykk for at hun ikke angret på jobbskiftet.

– Det har så langt vært ei fantastisk reise rundt det kompetente, engasjerte og kreative trønderske landbruket. Jeg er heldig som får jobbe sammen med svært dyktige og hyggelige kollegaer i sekretariatet for L21T og Norsk senter for bygdeforskning.

Jeg får muligheten til å bli kjent med de ressursfordelene som Trøndelag byr på og kjenner på stoltheten som bøndene bærer, noe som inspirer meg stort.

Med bakgrunn i oljeindustrien kan man si at jeg gikk fra den

HELDIG: – Dette har så langt vært ei fantastisk reise rundt i det kompetente, engasjerte og kreative trønderske landbruket. Jeg er heldig som får jobbe sammen med svært dyktige og hyggelige kollegaer i sekretariatet for L21T og Norsk senter for bygdeforskning, sier prosjektleder Maria Luces. FOTO: JOHAN SANDBERG

NYE IMPULSER: – Maria LUCAS kommer fra et helt annet fagmiljø og ser dette fra nye vinkler. Hun kan få til samarbeid mellom mange interessante aktører i Landbruk 21 Trøndelag, mener styreleder Lars Morten Rosmo. FOTO: JOSTEIN AARDAL

«svarte» til den «grønne» siden. Dette var nok et bevisst valg. L21T gir meg muligheten til å jobbe med mennesker og spennende Forsknings-, Utviklings- og Innovasjonsprosjekter (FoUI) innenfor mange ulike fag.

Jeg alltid har hatt interesse for blant annet matproduksjon, teknologi, klima, økologi, grønn skifte, bærekraft og bioøkonomi.

– Hva kan du tilføre landbruket?

– Tidligere erfaring fra teknologi og oljebransje har gitt meg gode redskap til å organisere, planlegge og følge opp prosjekter på en god måte.

Jeg har vel en litt eksotisk bakgrunn sett fra landbruket. Jeg kommer med friske øyne som ser ting på en annen måte. Jeg tror på tverrfaglighet med utnytting av

synergien mellom ulike sektorer. Min oppgave er å samordne. Så må jeg plusse på med kompetanse innen landbruket.

Det er fantastisk å arbeide med mennesker som jobber nærmere sluttproduktet. Folk som dyrker og står på dag og natt. Her er fullt av liv og folk som brenner for klima og matproduksjon. Jeg har mindre budsjetter men det har større konsekvenser mennesker på lengre sikt.

Mindre lønn, men ...

– Du har gått fra fossil til fornybar bransje?

– Ja, den kan en si. Hvis jeg skulle fortsatt i Statoil, ville jeg jobbet med fornybar der også. Men dette var så spennende at jeg ikke kunne si nei. Mat må vi ha. Ikke

noe er viktigere, og prosjektet er veldig spennende.

– Du tjener kanskje ikke like bra?

– Dette er et treårig prosjekt. Det er en risiko for meg å gå ut av en trygg arbeidsplass i ei næring i krise. Men jeg brenner for prosjektet. Dette er drømmejobben. Når det er noe en brenner for, kan en jobbe for litt mindre. Jeg har to barn og hus og klarer meg. Dette er et spennende prosjekt som jeg vil lykkes med.

Trøndere og naturressurser

– Hva gjør Trøndelag særlig egna for et slikt prosjekt?

– Egenskapene til folk og naturressursene som regionen har. Folk stiller opp med stort engasjement og mye kunnskap i åpne diskusjoner. Utfordringa er å komme i gang med finansieringa fra private, sier Maria Luces.

Lars Morten Rosmo er helt på linje.

– Vi har god jord og flere produksjoner samlet i våre områder. Vi har tilgang på naturgjødsel lokalt, både fra jordbruk, skogbruk og havbruk.

Vi må slutte å bygge ned biomassen i jorda med hjelp av kunstgjødsel slik det er gjort i en liten tidsepoke globalt. Nå ser vi konsekvensene. Jorda trenger å bli tilført biologisk materiale.

– Og så har vi trøndere?

– Ja ja. Det er sant det som landbruksdirektørene i begge fylker sier. Vi jobber godt sammen, og vi skal ligge fremst i løypa.

Jostein Aardal
redaksjonen@t-a.no